

פרשת ויקרא

והביא את אשמו לה' על חטאתו אשר חטא (ה, ו)

מפרש רבינו בחיי (לקמן פסוק י"ז) ש"אשם" הוא מלשון שממה, שהורות לנו שהחוטא חטא בדבר שהוא ראוי שיהיה שמם בו.

דהיינו שמלכתחילה היה על החוטא להיענש ולהאבד מן העולם!

יש להבין שאל הגאון רבי סלימאן מנחם מאני, אב בית הדין בעיר חברון האם עבור חטא קל מגיע לאדם שיאבד מן העולם?!

אלא אמר רבי סלימאן אין אנו יודעים כלל עד כמה קשה השפעתו של חטא על העולם כולו, אפילו חטא קל נושא בחובו קלקול גדול עד מאד.

משל למה הדבר דומה? לאניה המתקרבת לחוף מבטחים.

רב החובל עתיר הנסיון עומד על משמרתו בחרטום הספינה ועיניו בולשות את המים בחיפוש אחר סלעים חדים הפזורים לאורך החוף העלולים לפגוע בספינה ואף לגרום לטביעתה.

ממקום עומדו הוא מורה למלח האוחז בהגה כיצד לנהוג את באניה.

לפתע רואה רב החובל סלע משונן בולט מעל המים.

ימינה!!! זועק רב החובל אל ההגאי מהר וסובב את כל ההגה ימינה! המלח הפשוט מתעלם מקריאותיו של רב החובל ואינו עושה מאומה... הספינה פוגעת בסלע בעוצמה רבה וחור גדול נפער בתחתיתה... הספינה מתחילה לשקוע במים...

החל רב החובל לצעוק על ההגאי: מה עשית?! גרמת לטביעתה של האוניה!

אל תגזים! עונה המלח השוטה האם אתה חושב שהזזת הגה קטן יכולה להשפיע כל כך על אוניה כה גדולה?...

את הנמשל אמר רבי סלימאן אין צורך לבאר...

מקור: וקראת לשבת עונג